

Warszawa, dnia 2011 r.

**Sąd Apelacyjny
w Warszawie
III Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych
Plac Krasiańskich 2/4/6
00-207 Warszawa**

**za pośrednictwem
Sądu Okręgowego w Warszawie
XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych
Aleja Solidarności 127
00-898 Warszawa**

Powód:

.....
.....
.....

Strona pozwana: Dyrektor
Zakładu Emerytalno - Rentowego
Ministerstwa
Spraw Wewnętrznych i Administracji
ul. Pawińskiego 17/21
02-106 Warszawa

sygn. akt .....

APELACJA

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych z dnia..... sygn. akt.....doręczonego w dniu .....

Zaskarżam w całości wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych z dnia ..... sygn. akt.....

Wnoszę o:

1. Zmianę wyroku poprzez ustalenie wysokości emerytury policyjnej z uwzględnieniem 40% podstawy wymiaru emerytury za pierwsze 15 lat służby, zgodnie z art. 15 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,

Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

2. Zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucam:

1) naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, w szczególności, art. 15 i art. 15b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, poprzez pominięcie art. 15 przy ustalaniu wysokości emerytury policyjnej i zastosowanie wyłącznie art. 15b tej ustawy,

2) niezgodne z prawem zaliczenie okresu służby do dnia 19.07.1983 r. jako służby w strukturach Służby Bezpieczeństwa,

3) błędną kwalifikację danej jednostki lub stanowiska do struktury SB (dot. tylko osób, które takie stanowiska zajmowały lub pracowały w takich jednostkach. Przed wpisaniem tego punktu, należy zapoznać się z pkt. 3 uzasadnienia .

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia ..... Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych sygn. akt ....., oddalił odwołanie z dnia od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno – Rentowego MSWiA z dnia ..... nr ..... Nie zgadzam się z tym wyrokiem, ponieważ:

1) decyzją o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej Dyrektor Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji dokonał przeliczenia ..... lat, ... miesięcy i ..... dni według mnożnika 0,7% podstawy wymiaru emerytury, a tym samym obniżył wysokość moich świadczeń emerytalnych do ..... % podstawy ich wymiaru,

Sąd I instancji rozpatrując odwołanie od decyzji organu emerytalnego błędnie uznał, że prawidłowo zastosowane zostały przepisy ustawy o „zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy...”.

Zgodnie z art. 15 ustawy o „zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy...”, każdemu funkcjonariuszowi, który pozostawał w służbie przed 2 stycznia 1999 roku przysługuje świadczenie emerytalne w wysokości 40% po odbyciu 15 lat służby. Przepis art. 15b ustawy o „zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy...”, natomiast nakazuje ustalać świadczenia emerytalne z zastosowaniem mnożnika 0,7 % podstawy wymiaru emerytury za każdy następny rok służby, jeżeli funkcjonariusz służył w jednostkach wliczanych do struktur

„Służby Bezpieczeństwa” nazwanych przez ustawodawcę „organami bezpieczeństwa Państwa,„. Wynika to z art.2 ust. 3 ustawy zmieniającej, gdzie ustawodawca wyraźnie zastrzega, iż art. 14 i 15 ustawy emerytalnej z 1994 r., stosuje się odpowiednio, to znaczy, że po 15 latach służby – emerytura funkcjonariusza wynosi 40 proc. I jest nieprzeliczalna żadnymi wskaźnikami rocznymi, a ustawa zmieniająca z 23 stycznia 2009 r., nic w tym względzie nie zmieniła. Twierdzenie to wydaje się potwierdzać proste działanie matematyczne: 15 lat (służby) x 2,6 (przelicznik -podstawy wymiaru świadczenia) = 39 procent, a nie 40 procent jak stanowi ustawa z 1994 r.

Taką interpretację omawianych przepisów można też znaleźć w stanowisku Sędziego Trybunału Konstytucyjnego Teresy Liszcz (specjalizującej się w prawie pracy), która w swojej wypowiedzi w dniu 13 stycznia 2010 r. uznała, że przelicznik 0,7 za rok należy przyjąć powyżej 15 lat służby. (por. Stenogram TK z 23.01.2010 r.) O tym, że taka właśnie była intencja ustawodawcy świadczyć też może wypowiedź przedstawiciela Sejmu Posła Grzegorza Karpińskiego, który poinformował Wysoki Trybunał, iż projektodawcy ustawy zmieniającej chcieli uchylić przepis dot. wymiaru 40 proc. po 15 latach, ale ta poprawka została odrzucona, co znaczy, iż zastosowanie art. 15 ust. 1 na gruncie stosowania art. 15 b (przelicznik 0,7 za każdy rok po 15 latach służby) było przez ustawodawcę zamierzone.(por. Stenogram z posiedzenia TK w dniu 13. 01.2010 r. - dot. wypowiedzi p. Grzegorza Karpińskiego). Stanowisko to znalazło także potwierdzenie w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 lutego 2010 r. - sygn.akt K 6/09 – 15/2/A/2010 na str. 74 i 75 .

Można zatem stwierdzić, że wolą ustawodawcy przy wprowadzaniu zmiany do ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, było pozostawienie zasady zgodnie, z którą po pierwszych 15 latach pracy każdemu funkcjonariuszowi przysługuje emerytura w wysokości 40% podstawy jej wymiaru (Biuletyn nr 1655/VI Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych nr 90 z dnia 17.12.2008 r., druku 1353-A Sejmu RP VI Kadencji -32 posiedzenie z dnia 16.12.2008r). Gdyby miało być inaczej, to pozbawienie tego prawa powinno nastąpić poprzez zamieszczenie w ustawie zmieniającej nie budzącej żadnych wątpliwości normy prawnej, albowiem uprawnienie nadane ustawą tylko ustawą można odebrać (zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP).

Nie ma, jak sądzę, wątpliwości, iż taki sposób stosowania przepisów ustawy jest słuszny, gdyż właśnie w taki sposób przepisy interpretowane są przez przedstawicieli Sejmu oraz sędziów Trybunału Konstytucyjnego (protokół z rozprawy przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie K 6/09 z dnia 13.01.2010 r. s. 75,77, 79,174).

Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA wbrew intencjom ustawodawcy, stosując błędną moim zdaniem interpretację, obniżył mi emeryturę za okres służby do 1990 r., zmniejszając przelicznik podstawy wymiaru o 1,9 % sprawił, że lata mojej służby zostały potraktowane tak jak okresy nie składkowe w powszechnym systemie emerytalnym a to znaczy, iż dokonano tym samym ponownej prawnej kwalifikacji mojej służby z naruszeniem

art. 4 Ustawy z dnia 18.02. 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy .....” , tj. Dz. U. Nr 8 poz. 67), oraz art. 6 ust. 1 pkt. 6b Ustawy z dnia 17.12.1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w którym uznano te okresy służby za okresy składkowe.

Podsumowując wywoły na temat interpretacji i stosowania art. 15 i 15b w brzmieniu wprowadzonym Ustawą zmieniającą wypada też zauważyć, iż naruszona została zasada wedle której gdy zachodzi sytuacja niejednoznaczności sformułowania przepisu prawnego (tak jak ma to miejsce w tym przypadku), to w procesie jego stosowania należy przyjmować interpretację korzystną dla odwołującego się (P. Winczorek Prawo Konstytucyjne Rzeczypospolitej Polskiej s.88-89, Warszawa 2003; red. D. Górecki Polskie prawo konstytucyjne w zarysie, s. 78-86, Zakamycze 2006). Tę zasadę (wynikającą z doktryny prawa konstytucyjnego) pominął nie tylko Zakład Emerytalno - Rentowy MSWiA wydając decyzje o obniżeniu mi emerytury, ale także Sad Okręgowy wydając wyrok o oddaleniu mojego odwołania,

2) zaliczenie (w wyniku Informacji IPN), przez Zakład Emerytalno-Rentowy mojej służby do 19.07 .1983 r., jako służby w strukturach Służby Bezpieczeństwa (i potwierdzenie tego przez Sąd Okręgowy przez oddalenie mojego odwołania), jest niezgodne ze stanem faktycznym i prawnym.

Służba Bezpieczeństwa została powołana na podstawie Ustawy z 14 lipca 1983 r. o Urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych i zakresie działania podległych mu organów (Dz. U. Nr 38, poz. 172). Do tej daty kwestie organizacyjne tych struktur były regulowane wewnętrznymi aktami o charakterze niejawnym.,(a w odniesieniu do pionów wywiadu i kontrwywiadu działały one w strukturze KWMO).

W świetle obowiązującej Konstytucji RP i orzecznictwa sądowego, a także wobec postanowień zawartych w Wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 11.05.2007 r. (sygn. K 2/07 – opublikowanym w Dz.U. 2007.85.571 z dnia 15.05.2007), gdzie wyraźnie stwierdza się, że w państwie prawnym (art. 2 Konstytucji), tajne akty normatywne, czy quasi-normatywne, nie mogą mieć waloru obowiązującego prawa - zaliczenie mojej służby do 19.07.1983 r. na podstawie informacji IPN (wydanej właśnie w oparciu o niejawne instrukcje państwa totalitarnego) jest bezzasadne i nie mogą kształtować mojej sytuacji jako obywatela,

3) gdy chodzi o lata służby pełnionej po 19.07.1983 r., to w zależności od jednostki, w której była ta służba pełniona – trzeba zakwestionować zaliczenie jej do struktur SB, jeżeli dot. to: komendantów wojewódzkich i powiatowych MO; szefów wojewódzkich i powiatowych urzędów spraw wewnętrznych oraz pracowników pionów: łączności, kadr, szkolenia, wychowawczo-politycznych „W”, służby/studiów w Wyższej Szkole Oficerskiej w Legionowie oraz innych, które zostały zlikwidowane przed utworzeniem Urzędu Ochrony Państwa.

Ponadto przepisy ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r., o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu,

Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin budzą poważne wątpliwości co do zgodności przepisów tej ustawy z :

- ▶ wyrażonymi w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie 4 listopada 1950 roku, ratyfikowanej przez Polskę w dniu 19 stycznia 1993 roku (Dz.U. z 1993 roku nr 61 poz. 284),
- ▶ zasadą prawa do rzetelnego procesu wynikającą z art. 6,
- ▶ zasadą legalności i nie działania prawa wstecz - art. 7,
- ▶ prawem do skutecznego środka odwoławczego wynikającego z art. 13,
- ▶ zasadą zakazu dyskryminacji z art. 14 oraz wskazaną w art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji,
- ▶ zasadą ochrony własności.

Kwestionowana ustawa narusza także Rezolucję nr 1996 r., Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy dotyczącą środków demontażu dziedzictwa po byłych totalitarnych ustrojach komunistycznych z 27 czerwca 1996 r., oraz inne akty prawa międzynarodowego ratyfikowane przez Polskę, a które zgodnie z art. 9 Konstytucji jako ratyfikowane umowy międzynarodowe są częścią polskiego porządku prawnego, zaś Rzeczpospolita Polska zobowiązana jest do ich przestrzegania.

W świetle przedstawionych wyżej zarzutów, uzasadnione jest twierdzenie, że Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA wadliwie stosując art.15 ust. 1 w zw. z art. 15 b ust. 1 i 2 Ustawy Emerytalnej, błędnie wyliczył moje świadczenie.

Prawidłowo wyliczona emerytura wynosić powinna 40% podstawy wymiaru za 15 lat służby i wzrastać o określony w ustawie wskaźnik za każdy kolejny rok służby.

Dlatego uważam, iż wniosek o zmianę wyroku Sądu Okręgowego z dnia .....

i uznanie za wadliwą decyzje Dyrektora ZER MSWiA z dnia .....obniżającą mi emeryturę jest w pełni uzasadnione, tym bardziej, że w związku z art. 87 i art. 91 ust. 2 Konstytucji, ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. - obniżająca świadczenia emerytalno-rentowe funkcjonariuszom służb mundurowych i członkom ich rodzin, jako niezgodna z ratyfikowaną przez Polskę Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, nie powinna być uznawana za źródło obowiązującego prawa.

Mając powyższe na uwadze , wnoszę jak na wstępie.

.....

.....

podpis

Załączniki:

- 1) odpis apelacji
- 2) dowód uiszczenia opłaty sądowej
- 3) .....
- 4) .....
- 5) .....
- 6) .....
- 7) .....